

Інценівка «Великодній кошик»

Автор невідомий

Яйце: Хтось тисне щохвилини,
Не чую рук і ніг,
Затерпла всенька спина
Й болить вже правий бік.
Гей! Хто тут? Озовися!
Наліг, що вже тріщить
Ти чуєш? Підіймися,
Не можу біль терпіть!

Хрін: Хто нисє біля мене
У цей святковий день?

Яйце: Це я, яйце свячене,
Хтось душить наче пень.

Хрін: (придивившись)
То шинка, друже милий,
Обабіч розляглась,
Спить, бач, як знахабніла.
(Хрін відсуває Шинку)

Шинка: А вам до того зась!

Яйце: Тепер уже вільніше
Та й біль вже не такий.

Хрін: І вигляд веселіший.

Яйце: Ти добрий, хоч гіркий.

Хрін: Що за такого мають,
Мені не дивина,
Проте, всі поважають
Як прийде лиш весна.
Сьогодні свято – Паски,
Я незамінний тут
Який смачний я з м'ясом.

Ковбаса: (ображено)
Хвалько ти, шалапут,
Смачніше всіх на світі
І найситніша – я.
Мене їдять і діти
І вся людська сім'я:
Гей гоп-са, гоп-са-са,
Червоні в мене боки –
Танцює ковбаса.

Масло: Я так потрібне людям
Їм ситності даю.
Мене і в страві люблять
І хворі з медом п'ють.
Без мене свято Паски
Не може обійтись.

Сир: Скажи мені, будь-ласка,
Не гірший я, ніж ти.
До мене дай сметани —
Хоч пальці оближи.
Й вареники із мене
Чи ж не смачні, скажи!

Паска: (гордо)
Та що там говорити?
Важливіша я тут,
Без мене вас до церкви
Святити не підуть.
Я головна над вами,
Мій рід йде з давнини,
Шанують нас віками
І славлять щовесни.
Та й Паскою Великдень
Звуть люди на землі,
Тоді день є великий
Як паска на столі.
До того ж я багата
Родзинками й медком,
Їдять мене на свята
Із м'ясом, молоком.

Писанка: Я писана красуня —
Вся в рисках і квітках,
Красу митців несу я
Їх славлять у віках.
Мене кладуть у свято
На пишному столі,
Щоби моїм убранством
Втішалися малі.

Шинка: “Краса”, “любов” — всі трублять,
Давно я знаю вас,
Однак мене всі люблять
Без всяких там прикрас.

Писанка: Без мене наше свято
Не буде тим, чим є,
Бо писанка багата
Нам радості дає.

Хрін: (додавши)

В цій писанці українська
Душевна глибина,
Жива блакить барвінка
Й хода весни красна.

Свічка: (до всіх)

О, знати ми повинні
Ціну собі й другим,
Любов, як ту святиню,
Нести до серця всім.
Свята – це дні єднання
З родиною родин,
Це наша спільна пам'ять,
Бо ми народ один.